

הרי, שף שפתית המנחה פחותים משיעור כוית עדין הם נחשבים ללחם, שהרי כדי לצאת ידי מצות אכילת מצה יש צורך ב"לחם" וכדכתיב "לחם עוני", וממילא פשוט הדבר שלענן ברכה יש לברך עליהם "המושcia", כפי שמדובר עליהם, ומماחר שביריתא זו בהכרח נשantha על ידי תנא דברי ישמעאל, שהרי הוא זה הסובר שיש לפותם לפתוחים פחותים מכוית. ונמצא שף הוא סובר שיש לברך עליהם המושcia, ויקשה מזה לרוב יוסף,

מתצתת הגمرا: **הבא במאי עספיןן** — בשערמן. שגibal את הפירושים הקטנים לכדי שיעור כוית וחזר ואפאן ייחדיו ועשה מהם "לחם" מחדש⁽⁸⁾,

מקרה הגمرا: אי הבי, אימא סיפא:

שיעור כוית" שברכתם המושcia לזה שגם פירושים מבושלים פחותים מכוית ברכבתם המושcia, והרי מבושלים גרוועים יותר מפירושים בעינם, כיון שהבישול מהויה סיבה להפקיע מהם שם לחם.

[ועיין בנשמה אדם (כלל נד אוות קטן ד) שהקשה מה הרויחו הראשונים בפירושם והרי גם לדבירותם עדין יש להקשוט מה ההשוואה בין הדין "לקט מכלום כוית" ל"חביבא", והרי ב"חביבא" המדובר בפירושים שנדרקו זה לזה בעין, עיין בדבריו. וראה עוד בمعدני יומם טוב (סק"י) ובביביאור הגרא"א (קס"ח ס"י). ובישוב פירושו של רשי"ע עיין בבעל המאור והמאירי.

8. **המגן אברהם** (קס"ח סקכ"ח) הוכיח מכאן

אמר ליה אבוי לרוב יוסף: אלא מעתה, לתנא דברי רבינו ישמעאל, דאמר: לא די לפנות את המנחה לפתיתם שיש בהם כזית אלא יש צורך לפורכן עד שמחוזין לסלtan — האם לדבריו, הבי נמי דלא בעי ברובי "המושcia לחם מן הארץ", משום שאין בפירושים כוית ובטל מהם משום כך שם לחם?

וכי תימא, הבי נמי, שאין מברכים עליהם "המושcia" משום שאין בפתייתם שיעור כוית?

וחתנייא: **לקט מבולן**, מכל פתית המנהות⁽⁷⁾, שהיו פחותים מכוית וצירפם עד שהגיעו יחד לכדי שיעור כוית, ואבלן —

אם חמץ הוא ואכלם בפסח — ענוש ברת.

ואם מצה הוא — **אדם יוצא בו ידי חובתו בפסח!**

7. רשי". והקשו עליו התוספות שלענן מנהות לא שייך לומר שאם אכלם חמץ ענוש כרת שהרי כל המנהות באות מצה ולא חמץ כմבוואר במנהות (נב ב), ורבינו יונה הוסיף להקשות איך יתכן עצת בה ידי חובת מצה שהרי אין יוצאים ידי מצות אכילת מצה אלא במצה הרואה להאכל בכל מקום וכי שמלדים זאת מהפסקוק "בכל מושבותיכם", וכמבוואר בגمرا בפסחים (לו א), ואילו מצה זו הרי נאכלת בירושלים בלבד.

ולכן פירושו הראשוני של "לקט מכלום" הכוונה היא שלקט מכמה מיניו לחמים פירושים פחותים מכוית ואכל מהם כדי שיעור כוית בצירוף, ומתקן פירושם זה הוכיחו הראשוניobar שהנידון שלפנינו אינו בפירושים מבושלים כפי שפרש רשי"ע אלא בפירושים שנדרקו. שאם לא כן, מה ההוכחה מדין "לקט מכלום" לכדי